

презъ Бѣло море въ гр. Смирна (Мала Азия), гдето ги продавали. Съ паритѣ, що вземали, Фотиновъ и другаритѣ му, купували сушени смокини, сливи, сухо грозде (стафиди) и други плодове, които закарвали въ Пловдивъ за проданъ.

Това било въ 1825 год., когато Фотиновъ билъ вече на 35 годишна възраст. Фотиновъ пѣтувалъ често съ дѣскитѣ, но сетне се застоялъ въ Смирна на склада. Отъ търговския му занаятъ сж запазени много писма, по които може да се види, че той изкарвалъ добра прехрана и печалба. Въ Смирна Фотиновъ се запозналъ съ бѣлгари, които били отишли тамъ по работа и, като видѣлъ, че тѣ иматъ слабо учение, почналъ да ги учи на по-голѣми науки по история, смѣтане, география, писане и говорене. Единъ день морето се развълнувало и корабитѣ съ стокитѣ потънали. Тогава той изгубилъ твърде много отъ срѣдствата си и останалъ безъ пари.

Между бѣлгаритѣ въ Смирна.

Фотиновъ захвалъ търговия съ дѣски, но неговото сърдце теглило за друго нѣщо — да бжде учитель, да пише книги, да чете и да разказва наукитѣ на други люде. Въ Смирна, като изгубилъ капитала си, поради потъването на корабитѣ, той се събралъ съ бѣлгарска дружина и се заелъ да ѝ бжде учитель. Въ Смирна имало богатъ метохъ отъ Хилендарския светогорски манастиръ. Фотиновъ завелъ бѣлгаритѣ въ този метохъ, гдето се събирали за прочитъ и разговоръ руси, сѣрби и други православни християни. Отъ Хилендарския манастиръ идвали въ метоха много монаси, които пѣтували за Божи гробъ и се връщали презъ Русия. Тѣ носѣли много книги за прочитъ. Фотиновъ искалъ отъ тѣхъ печатани книги и започналъ да чете предъ бѣлгаритѣ. Въ малката църква при метоха, гдето бѣлгаритѣ, руситѣ и сѣрбитѣ отивали на богослужение, Фотиновъ едновременно обучавалъ на четене бра-